

Liturgie voor de middagdienst

zondag 31 oktober 2021

Voorganger: Ds. S. Bulten

Mededelingen

Zingen Psalm 130: 1, 3 (NB)

Uit diepten van ellende
roep ik tot U, o HEER.
Gij kunt verlossing zenden,
ik werp voor U mij neer.
O laat uw oor zich neigen
tot mij, tot mijn gebed.
Laat mij gehoor verkrijgen,
red mij, o Here, red!

Ik heb mijn hoop gevestigd
op God den HEER die hoort.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
wacht zijn verlossend woord.
Nog meer dan in de nachten
wachters het morgenlicht,
blijf ik, o Heer, verwachten
uw lichtend aangezicht.

Stil gebed

Votum & Groet

Zingen Psalm 18: 1, 9 (NB)

Ik heb U lief van ganser harte, HERE.
Gij immers zult het onheil van mij weren.
Gij zijt mijn steenrots, mijn bevrijder Gij,
Gij zijt een muur, een vestingwal om mij.
Mijn God, mijn schild, mijn schuilplaats in gevaren,
mijn rots die mij beschermt en blijft bewaren,
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,
ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd.

Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,
zijn woord is waar en zuiver t'allen tijde.
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,
voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid.
Want wie is God, dan deze onze HERE?
Wie is de rots die alles kan trotseren?
Alleen die God die mij met kracht omgordt,
bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt.

Gebed

Zingen Opw. 580 (Lifesong)

Jezus, Hij kwam
om ons leven te geven,
daarom verliet Hij zijn vaderlijk huis.
Hij gaf aan mij
het eeuwige leven
door te sterven aan het kruis.

Ik zie nu zijn tranen
en zie nu zijn wonden.
Ik zie nu het bloed
dat Hij gaf voor mij.
Dat bloed wast mij schoon
en bevrijdt van zonde.
Prijs de Heer; nu ben ik vrij!

Refrein:

Ik ben zo dankbaar, Heer
voor wat U heeft gedaan.

En heel mijn hart aanbidt
uw heil'ge naam.

En Heer, ik hou van U,
want U hield eerst van mij.

Uw liefde tilt mij op
en maakt mij vrij.

Uit liefde droeg Jezus
de straf van mijn zonden.
Hij droeg die straf
zelfs tot diep in de dood.
Nu houdt de dood
mij niet langer gebonden,
ook al was mijn zonde groot.

Want Hij is niet lang
in het graf gebleven.
De dood kon onmoog'lijk
Gods liefde verslaan.
Nu troont Hij als Koning
en Heer van het leven.
Heel de schepping
roept zijn naam.
(refrein)

Schriftlezing Filippenzen 3: 1-16

Zingen Gezang 440: 1, 2, 4

Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
als aarde en hemel ondergaan.

Het is het eeuwige erbarmen,
dat mijn besef te boven gaat,
het zijn de liefdevolle armen,
het is zijn hart, dat openstaat.
Hij noodt de zondaar, Hij vergeeft
die Hem het hart gebroken heeft.

Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.

Verkondiging

Zingen Opw. 428 (Lifesong)

Genade, zo oneindig groot.
Dat ik, die 't niet verdient
het leven vond, want ik was dood
en blind, maar nu kan 'k zien.

Want Jezus droeg mijn zondelast
en tranen aan het kruis.
Hij houdt mij door genade vast
en brengt mij veilig thuis.

Genade die mij heeft geleerd
te vrezen voor het kwaad.
Maar ook - als ik mij tot Hem keer -
dat God mij nooit verlaat.

Als ik daar in zijn heerlijkheid
mag stralen als de zon,
dan prijs ik Hem in eeuwigheid
dat ik genade vond.
dan prijs ik Hem in eeuwigheid
dat ik genade vond.

Dankgebed

Collecte mogelijkheid via QR

Kinderen terug van zondagsschool

Kinderlied: Hij alleen

De God van Abraham, Isaäk en Jacob,
de God van Adam en Eva, van Jozua en
Job.

De God van David, Elia en Mozes,
de God van Esther en Jozef
daar vertrouw ik op!

Hij heeft de hemel en aarde geschapen
en zijn volk uit de slavernij bevrijd.
Hij heeft geantwoord met vuur uit de
hemel
en gaf zijn Zoon als verlosser voor mij.

Refrein:
Want Hij alleen (Hij alleen)
en niemand anders (niemand anders)
Hij alleen (Hij alleen)
is de ware God!

(refrein)
Want Hij alleen (Hij alleen)
en niemand anders (niemand anders)
Hij alleen (Hij alleen)
is de ware God!

Geloofsbelijdenis

Zingen: Weerklank 233: 1, 2

Een vaste burcht is onze God,
Een toevlucht voor de Zijnen!
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet Zijn hulp verschijnen!
De Vijand rukt vast aan
Met opgestoken vaan:
Hij draagt zijn rusting nog
Van gruwel en bedrog,
Maar — zal als kaf verdwijnen!

Geen aardsche macht begeeren wij:
Die gaat wellras verloren!
Ons staat de rechte Man ter zij',
Dien God ons heeft verkoren.
Vraagt gij Zijn naam? Zoo weet
Dat Hij de CHRISTUS heet!
De Liefving uit Gods schoot,
Zijn Zoon en Throongenoot ...
De zege is Hem beschoren!

Zegen